

LO CAMP DE TARRAGONA

PERIÓDICH (ATALANISTA)

Any 4.—Núm. 141.—Diumenge 19 d'Abri de 1903.

LO QUE VOLÉM

«Volém la llengua catalana ab carácter oficial y que sian catalans tots los que desempenyin càrrechs pùblichs: volém Corts catalanas, no sols per estatuir nostre dret y lleys civils sino tot quant se refereixi á la organisiació interior de nostra terra: volém que catalans sian los jueves y magistrats y que dintre de Catalunya's fallin en última instancia's plets y causas: volém ser àrbitres de nostra administració, fixant ab entera llibertat las contribucions y impostos, y volém, en fi, la facilitat de poder contribuir á la formació del exèrcit espanyol per medi de voluntaris ó diners, suprimint en absolut las quintas y llevas en massa y estableint que la reserva regional forsova presti servir tan sols dintre Catalunya.» (Del manifest de la Unió Catalanista de 16 de Mars de 1897).

Del Catalanisme y sa política

D'un quant temps ensà s'ha tornat a fer remouer la qüestió, ja suficientment debatuda, més d'un cop y més de dos y precisada ab meridiana claret en lo nostre programa: la de la política del Catalanisme.

No sé pas los motius que han induït a algúns a treure aquest tema un'altra volta a colació; no'ls sé, ni'ls vull saber, perquè en lo fons de tot aquest garbuix s'hi sent vibrar, malgrat tot, l'impuls mesquí de la passió, soscoguda per lo bramul sinistre d'apètits denigrants, vergonyosas concupiscencies y irascibilitats esbojarradas, indignas a tot serho de gents que per suas aspiracions y sus ideas haurian d'haver sempre estat nostres aliats fidels, nostres més animosos colaboradors.

Mes, aixequèm enlaire la mirada, lluny, ben lluny d'aqueixas mesquindades y petitesas, y ab l'alta de miras que sempre ha sostingut lo Catalanisme en totes sus qüestions y ab la completa bona fe que'n anima en nostra reivindicació, repetim una vegada més y sostinguèm, ara com sempre que de nostra política's resi, quell Catalanisme no ho és, no ho ha estat mai, ni pot serho de politich; la política es oposada a nostra essència intima, atentar a la mateixa seria un suïcid y, gracies a Déu, encara no hem perdut lo seny.

Tot això no ho volen coneixer aquests infelissos que ramenan lo de la política del Catalanisme. Lo Catalanisme, tornèm a repetirlo, sols tendeix, considerat en acte, a la consecució de la completa autonomia de Catalunya, sian qualsevolgas las institucions y agrupacions políticas que dirigeixin l'Estat espanyol.

Lo Catalanisme entitat, sàpigaho tothom, no es ni Federal ni Carli, es senzillamente Nacionalista; los individus catalanistas, com a sòbids de l'Estat espanyol, poden ésser federal o carlins; dich que poden serho, no que forsolos ho hagin d'esser perquè defensant aquests partits los seus criteris especials en materia de religio y forma de govern, ademés de las llibertats de Catalunya, pot donarsel cas que algú no's conformi ab aquells estréms; en canbi aixíls carlins com los federals catalans, haurian d'esser forsolament catalanistas, no solzament perquè portan en llurs senyeras lo lema sagrat de las llibertats catalanas, sinó també perquè forman part d'aquest gran poble que lluita y treballa per sus reivindicacions.

Per això'l Catalanisme no pot tenir per missió lo defensar o excluir questa o aquella religio, questa o aquella forma de govern, sent lo Catalanisme'l vincle que uneix en una sola entitat a tots los fills de Catalunya; per això'l volém ben ample, per això'l volém gran, ben gran, que hi capigán tots, perquè de tots se tracta, dels drets y llibertats nostres y de nostres fills.

No volém dir ab això que'l problema religios, la forma de govern, sian cosas secundarias y baladis, ans al contrari, tot y reconeixent sa capdal importancia, hem de confessar que's surten de l'òrbita d'accio del Catalanisme: pera defensar questa o aquella religio o forma de govern, existeixen aquells partits que bò y cooptant a la defensa de nostres drets, sostenen ademés cadascú sus especiales apreciacions.

Això es una cosa clara, evidentissima, y sembla estrany qu'hi hagi ningú que s'atreveixi a posarlo en dubte. La causa de Catalunya es massa gran pera subjectarla a las contingencias, a la sort d'aquest o d'aquell partit; es qüestió de vida o mort; ara y sempre, diguem-ho ben clar y ben alt, mani qui mani, volém nostra autonòmia, volém nostra llibertat.

Lo Catalanisme es una aspiració

nacional, es lo despertar de tot un poble que's troba vexat y oprimit desota un jou inhumà, y ab la conciencia de sus propias forças, de sa dignitat y de sus drets se redressa sota del jou que l'esclavitzà pera reconquerir lo que un jorn li arrebasen la traïdoria y las malas arts de sus opresors. Lo Catalanisme es més encare que tot això; es lo suprèm instint de conservació que's revolta y lluita ab las ansias de la vida, contra l'abrasada esferedora de la mort, en quins brassos nos ha gitat la descapdellada política dels absolutistas de l'estepa y l'anarquia xarriaresca dels qui portan ab la sanchs dels alarbs, totes llurs indolencias y malvestats.

Los catalans hem estat sempre ben allunyats de la gobernació d'Espanya, ja des lo comensament d'aquest Estat; potser per aital motiu ha sigut nostra patria destrossada, nostres drets y llibertats escarnits, y oprimits ab tota mena de martiris lo nostre poble, que malgrat això, no ha defallit mai, y treballant constantment ha lograt ab sa energia indomable sobreposarse a sa desgracia; y quantas voltas l'estrangeur ha amenassat acabar ab l'Estat en que formarem, quantas voltas las aventuras y malaurans dels d'allà han fet tronollar la nau Hispana, no ha reparat jamay, y cent voltas ha vessat, a torrents, llur sanch ardent a'ls tresors ab tants treballs y tant de temps guanyats; quan la desgracia ha sacudit l'Espanya may l'hem abandonada's catalans.

Afortunadament l'hora es arribada d'acabar aquest Calvari. Las qualitats dels catalans, los beneficis de Catalunya, no poden quedar sens lo premi que tants de sacrificis han conquerit, que'ls pobles que lluitan ab coratge y ab constància, tart o d'hora acaben per sobreponerse. Per això y no per altra causa ha surgit aquesta renaxensa tant potent, precisament ara en que l'energia y'l desinterès de que tan bellas probas ha donat Catalunya, són, més que may, necessaries pera vencer aquesta crisi tan fonda pera salvar l'Estat Hispànic de l'inminent destrucció que l'amenaça gracies a l'obra malestra del centralisme; pera salvarnos a nosaltres mateixos en tot cas; pera admiració dels presents y exemple dels veniders retornar a Catalunya, ferla surgir de sus ruinas, com lo fènix de sus cendres, y aixecar enlaire, ben enlaire, per demunt las altres nacions, una altra volta la Catalunya d'altres temps, rediviva, benaurada, rica y plena.

Això, tot això es lo que pretén lo Catalanisme; per això s'afanya per aplegar a tots los fills de Catalunya en una abraçada de germanor, que dels esfors de tots se necessita, no solzament pera reconquerir la prosperitat y la llibertat que las malifets dels del centre nos arrebasen, sinó perdonar l'esbrandida definitiva que capgiri l'actual organisiació de l'Estat. Y compitis, que pera això fer, hi ha que vencer, la forsa que l'inerzia dóna a un organisme de llarg temps constituit, las resistencias dels interessos y institucions creats a la sombra de l'actual sistema, y a més, lluitar, escanyar l'odiós centralisme que s'apresta ab totes sus forças pera donar lo seu darrer combat y en l'entrebat fà tots los esfors pera atrauersars als richsab manyagás, ab càrrechs y quincalla, pera embrutir al poble ab serveys denigrants y doctrinas solvents, pera ofegar nostra agricultura, industria y comerç ab tota mena d'impostos y destorps, que envia remats de funcionaris, desfigura nostra historia, endogala nostra parla y nostre dret, atua'ls odis de germans contra germans y's val de tots los medis pera enfonsarnos, pera dividirnos en castas que s'odiin mutuament com las que'ls inglesos han conservat y fomentat a l'India pera esclavitzar ab 60.000 homes a 800 milions d'habitants.

Vegin, donchs, si es necessaria l'unió dels catalans, l'existència d'una

institució que sens fixar-se en diferencies políticas o religiosas, que sempre y en tot lloc han dividit als homes, sia'l vincle que reunexi'ls esforços de tots los catalans y'ls oposi a las esbrandidas del centralisme. Y aquesta institució existeix potenta y plena de vida. Malaurats dels qui se l'hi oposin! Porta l'empera de tot un poble coratjós y noble y no hi ha obstacle capás per deturarla.

Y ella arribarà, y arribarà a no tardar gaire, que per lluir lo sol expondent de la victoria, sols falta desvaneixers la nuvolada aixecada per l'embat de las passions, sols falta que tothom se convenci que devant de la causa de Catalunya, no existeixen més bandos, no hi ha ni troyans ni tiris, no hi ha ni blanxs ni negres; no més hi ha catalans.

N. DELHOM.

Zoom se fa regionalisme?

Pels medis que's valen pera assolar un ideal sos defensors, pot ben conjecturarse la naturalesa d'ell, però se pot coneixer ab tota seguretat la cultura d'aquells y la manera com senten y, comprenden lo mateix que defensan. Parlèu de la república a un d'aquests perdidaris tan abundants a Espanya y sobre tot tan criñers, qui profanen ab sa boca empestada, fentla aborrible, lo nom de aquella forma de govern, en sí ben lícita, honesta y fins l'able; lo concepte que d'ella té format, que es lo d'un despotisme roig, intolerant, sectari, absolutista, enemic de la religio verdadera y de la moral, també única verdadera, que d'ella dimana, està en perfecte acord ab los medis de que's val pera treballar pera l'implantació d'aquesta república que ell desitja: l'excitació al moti, a l'abruigament de tota autoritat, a l'atropell en honra, bens y persona de tot hom qui no pensi com ell...

Busquéu per altre costat un conservador a l'antiga usanza, entenimentat, partidari de l'ordre y de la monarquia, del *status quo* més pacífich, devot de las *instituciones seculares...* y veureu qu'el seu ideal lo comprén en una gran, una immensa tranquilitat material, un desenrotollo pacífich gradual y si pot ésser nul-le, de las ideas diferents de las sevas, una armonia molt ben ligada en que ell pugui fer sa via d'aument personal sense veures enquietat per lo crit d'alarma d'un despert; y'ls medis ab que treballa pera implantarlo o conservarlo són l'atuhiment de las energias públicas, la falsa pau dels inertes, lo no preocuparse del moviment polítich y dels organismes administratius los qui podrían destorbar llur marxa cansonera, que a ell li va tan bé...

En fi, que es l'indicada al principi una llei casi infalible que ben aplicada dóna gran llum pera jutjar, en l'ordre polítich, a molts persones y colectivitats.

Pensant en lo dit, vaig toparme devant dels ulls, días enrera, un paragraf en que l'articularista d'un periódich pertanyent a un partit espanyol y espanyolista fins a coll, deya d'un insigne català, mort de poch (qui desempellegantse de la vesta sobrepresa d'aquell partit, pel que havia lluitat en la guerra, se trobà, com sempre havia estat, català de bona arrel y com a tal y sense afegiduras tressà en lo nostre renaixement, per cert ab gran profit d'aquest y honra d'ell) «que no havia fet més per la causa regionalista gastant tinta y paper en la taula de son despatx, que fent foch en lo camp de batalla»; es a dir, que'l tal articularista creu que la nostra idea va ésser defensada pels seus amichs, quan atiant germans contra germans en las montanyas de la Península, omplian a Espanya de dol, la dessangran de cabals y de vidas, la feyan objecte de la sarcàstica llàstima de tota Europa.

Quin concepte dèu tenir de nosbre ideal l'escriptor, qui això diu, lo periódich que li publica y'l partit que deixa publicar-ho, que creu que las guerras civils espanyolas van servir, may per may, pera fomentar l'ideal regionalista?

No, y mil vegadas no! Los nostres ideals ho són de pau, d'amor, de concordia, d'agermanament entre totes las classes socials, entre totas las personas d'ideas oposadas en lo que Déu ha deixat a las disputas dels homes; de bona voluntat entre tots los fills d'una mateixa mare que honradament cercan sa grandesa material y moral, y posan l'amor a ella per demunt de tots los amors de la terra. Lo regionalisme es lo regimenter de cada nacionalitat segons las lleys de sa naturalesa, y lo natural may es la lluita homicida, sinó la mútua benevolensa. Lo dia que Catalunya's goberni segons demana son ser, com se governá en los temps gloriósissims de sa independencia y de sa vida autònoma dintre de l'Estat espanyol, devant per devant dels bons catalans no hi haurà més que la xusma anarquista, las desfarras que tot organisme llenys de son si, las pensas extraviadas y cors malvats, enemicos eterns, per llei fatal, de la pau social; però'ls demés, separats per mil accidentalitats quina lluita es precisa pera la vida y'l progrés, viurèn sobiranament acoblats en l'estimació de tot lo que dóna a Catalunya fesomía propia entre tots los demés pobles, d'Espanya y de tot lo mon. Lo regionalisme porta en son si la pau dels pobles ahont escau, y per això cercam sa implantació per medis pacífichs, incruents, opositats per diàmetre a aquestas guerras fratricidas que ni un país, ni una molla, ni una engruna feran avansarla.

Se'n parla molt, entre la gent del partit del periódich a què aludeixo, de lo que ell ha fet pér'l regionalisme; se'n parla molt ara que la massa popular, que si escolta als sofistes y fins no sab què respòndreli, obra ab son innat bon sentit, contrariament a llurs sofismes, ha comprès instantívement ahont era'l verdader regionalisme y va deixant esclarisats los ans compactes esquadróns d'aquell partit pera engroixir los del nostre moviment; però cal desafiar a aquells preconisadors del fer foch en lo camp de batalla a que demostrin, los resultats, no tant tangibles com los obtinguts pel Catalanisme d'ensà de sa entrada, d'ahir com qui diu, en la política, sinó ni de cap mena sisquera, lograts per llur regionalisme, propagat a trets, en seixanta anys de vida pública. Quina literatura regional nasquí d'entre'l fum de la polvorada d'eixos regionalistes tan castisso? Quin art, quina música popular, quina folk-lore, quina llengua van fer renaxer aquests regionalistes qui sempre retreuen unes tradiciones espanyolas que a tall de las sirenes o las bruixas, se'n parla molt y may ningú n'ha vist cap?

Lo regionalisme no pot estimarse ni per lo tant defensarse sense conciencia de la personalitat del poble pel que's vol—aquest es lo sentiment motor de tot treball en prò d'aquell; en lo nostre cas, lo coneixer quan complertament té Catalunya personalitat propia, característica, dada per Déu al ferla com es, és la rahó de ser del catalanisme; y què han fet pér'l coneixement d'aquesta personalitat los qui ni ara mateix la confessan, sinó quan no'ls enlluerà'l brill d'una unitat estatal que malgrat las apariencies fou ben enemiga de las llibertats regionals?

Hi ha escrita en lo programa d'eix partit una paraula vaguissima quina interpretació més autèntica es la de tornar a Catalunya lo que li prengué Felip V; però'ls qui en l'història de la decadència de la nostra patria hi hem après lo poch que valen los organismes autònoms quan en lo poble no hi ha un esperit autònomic que los mantingui, ls apliqui y'ls renovi

quan cal, segons la propia sustancia del poble, com hem de creure en lo regionalisme de qui en lloc de vivificar aquest esperit, com n'era prou bé temps quan aquell partit armà los primers soldats, sols ho procura, que procurarho devia ésser segons l'articulista a qui'ns referím, extenent per las nostres vilas y pobles de muntanya, quattrotes de gent no sempre honrada ni catalana y fentli extender regiments y més regiments de soldades viciada ab tota llei de malas costums de que la guerra es mestra aprofitabilissima?

May per may, será aquest lo nostre regionalisme! Catalunya podrá reclamar, en un instant suprèm y decisiu, la sanch de las nostres venas, y honrantlos y sublimantlos devant de la posteritat, li donarèm, com li donaren en mil ocasions los nostres inmortals avant-passats; però may será pera enrogir los cadavres de germans nostres partidaris d'una altra dinastia o de diferente forma de govern! May per may creurèm fer patria portant a son si una guerra fràctica! May per may escriurèm l'estúpida frase de «gastar tinta y papel en la mesa de su despacho» referintnos a l'obra valiosas literaria y sobiranament patriòtica del gran Vayreda!

T.

Comedia centralista

Tots estem convencuts en aquesta desdixida nació, que la cosa pública va cada dia de mal en pitjor, que la administració está corrompuda, y que de no posarhi aviat un enèrgich remey que deturi'ls desgavells administratius y las concupiscencies dels polítichs, prompte, molt prompte no s'hi podrà viure a Espanya.

No es solzament lo poble que se'n planys d'aquest malestar, són també alguns polítichs que se'n planyen. Y sinó que ho digui l'actual Ministre de la Gobernació, que quan era a l'oposició predicava que pera salvar a Espanya era precís que's fés una revolució desde dalt. Donchs si'ls polítichs confessan, al menys quan són a l'oposició, que realment això no pot anar, es proba evident de que el poble té rahó y de que no's queixa de vici.

Però per més que ells ja ho veuen, no fan res pera cercar lo remey; al contrari, de cada dia van enredant més la cosa y donan lloc a que se'n titlli de comedians.

No es Catalunya sola qui demana descentralisació, són gairebé totes las demés regions que ho demanan, y com més rica y més habits de treball té una regió, més ho desitja que se la deixi governar per si mateixa.

La gent centralista pera aiabigar los crits dels que volen descentralisació, confessan, com ja hem dit, que hi ha rahó en demanarho y que estan disposats a concedirla, però ab la condició de que aquesta siga la *bien entendida*.

Donchs bé, aquesta gent que's dóna la rahó y que diu que desitja tant com nosaltres la descentralisació, està donant probas de no sentir lo que diu. Y que tenim dret a parlar en la forma que ho fem no hi ha dubte: nos abonan los decrets sobre l'ordenació de pagos dels Ajuntaments y sobre'l Notariat.

Hi ha qui, pera atenuar lo mal efecte que ha produït lo primer de aquells decrets, sosté que l'obra del Ministre, si s'estudia bé, no es tan dolenta com se vol fer veure; que lo qu'el Ministre s'ha proposat es normalizar y moralizar los Ajuntaments, als quins no hi regnava ni ordre ni concert. Efectivament, l'obra aquella no es tan dolenta com diuen, ho es més encara.

Y sab qui això sosté, qui'n té la culpa de que la majoria dels Ajuntaments siguin mal administrats? Donchs la té'l centralisme, que fa que'ls Alcaldes sian nomenats desdel Centre, y pera quins nomenaments

ORNAMENTS D'IGLESIA

DE LA
ANTICA FÀBRICA
de SEDERINS Y TILLER
de BRODATS
de
Fills de Miquel Gusi
BARCELONA

Artística pera Salóns
en Bronzo

Bronzo-Or

Plata Santamaría
de la casa

H. y A. Santamaría
BARCELONA

J. CABALLÉ Y GOYENECHE
TARRAGONA
RAMBLA DE S. JUAN N° 48

Teléfono, 42

Teléfono, 42

ORFEBRERÍA RELIGIOSA

no's tenen en compte las qualitats dels candidats: basta solzament qu'eis que van a ésser indicats pera presidir los municipis estigan disposats a fer lo que al cacich li convinga.

Qu'eis polítichs deixin de fer tanta comedia y que treballin de bona fè; que'n s'donguin la veritable y amplia descentralización que demanem; que nos concedeixin l'autonomía municipal, y allavors veurán si las corporacions municipals administradas sen se cap ingerencia del Centre'n saben d'administrar. Mentreix això no's fassí, no tenen dret a titllarnos de mals administradors, y en canvi nosaltres tenim lo de dirlis que tot lo que fan y predican no es més que comedia.

Lo monopolio dels sucres

La protesta aixecada per la constitució de la Sociedad General Azucarera de España, és tan unànim y fort que tot fa esperar que'l projectat monopolio dels sucres no's portará a terme. Fóra aquesta nova explotació d'incalculable trascendencia pera la vida de l'industria y del comers, però qui més aviat tocaria sas perniciosas conseqüencies seria'l pùblic, ja que l'encariment inmediat d'un producte que avuy pot considerarse de primera necessitat, agravaría de bon tròs a Espanya'l difícil problema de la subsistencia. Per això, encara que ab gust hem vist que arreu se manifesta l'opinió contraria a l'esmentat monopoli, entenem que ni un moment han de parar las gestions pera que fracassi per complért aquest intent, concebut y trebalat pels que no buscan altra cosa en materias de negoci que assegurar un guany en perjudici y detriment de la salut y de las necessitats del poble.

Bò es també que a Catalunya, qui comers y quina industria han sigut tan combatuts y bescantats per la gent del centre, l'opinió imparcial reflexión sobre aquest punt. Tingan en compte's qui a n'aquesta terra a tan importants fonts de riquesa dedicau llurs esforços, que la tendencia als monopolis és innata en las rassas que exerceixen de dret y de fet l'hégemonia en lo governament de l'Estat, puig que s'avé perfectament a la seva idea de conseguir fabulosas ganancies ab ben poch risch y treball.

Al Centre han sigut sempre partidaris declarats dels monopòlis. Per això durant tres segleys se reservaren lo comers d'Amèrica, escloent injus-tament a Catalunya, sens perjudici d'accusarnos després de la pèrdua de las colonias. Per això s'han creat modernament los monopolis odiosos del Banc d'Espanya, dels tabachs, dels mistos y altres, que no tenen altra finalitat que enriquir a uns quants a las espatllas y ab las suors de tota la nació.

Justament avuy que las ansias de llibertat són generals lo mateix en los individuus que en los pobles, l'Estat Espanyol vé demostrant una tendencia francament contraria a tal esperit de llibertat. En lo politich referma de dia en dia son criteri descentralizador y uniformista, y en lo econòmic se decanta de bon grat als monopolis, sacrificant devant d'un mitj aumet contributiu las ventajas que's podrian esperar de la lliure

concorrencia y de l'esfors individual.

Lo monopolio dels sucres, que a horas d'ara s'hauria consumat a no ésser l'actitud de protesta, principalm ent dels industrials y comerciants de Catalunya, a qui aquesta vegada no s'ha pogut pas titilar d'interessats y d'egoïstas, ha de fer comprender a tothom que no's pot viure adormit a Espanya quan se tracta dels interessos del Comers o de l'Industria. Y ha d'ensenyar a l'ensems als que encara'n dubtin, que l'autonomia, lo mateix en lo tresser polítich que en l'econòmic es l'única solució que curaría'l mals d'ara y evitaria'l que torsosament sobrevidrà, perquè és inútil esperar que'l sistema de governar cambi a Espanya si las regions no arrenquen del Centre'l poder que las explota y las esclaviza.

Lo monument del Dr. Robert

Lo monument que, d'acort ab en Lluís Domènech, ha comensat a preparar en Joseph Llimona, pera perpetuar la memòria del gran patrici, no ha passat encara de l'estat d'esboç. En lo bocet que'l genial escultor té al seu taller, hi ha'l pensament generador de l'obra, però hi manca la resolució de la seva plasticitat definitiva. Es una concepció grandiosa que, pera ésser dignament resolta, exigeix horas de meditació y de lluita ab la materia. L'idea que informa'l futur monument es la deslliuració política y social de Catalunya, al pendrel nostre poble conciencia de la seva personalitat mercès a la predicació dels apòstols de la terra, guiat un dia per l'insigne doctor Robert.

S'esberlan las murallas que havían tingut a la patria presonera, cauen a trossos los murs coronats de marlets, que, com a brassos de pedra, l'estrenyan y l'ofegavan... y'l poble català v'alsants, animós y triomfant, de entre las runas del secular esclavatje.

Un grup, compost d'homes de tots los estaments, avensa cap a primer terme, com si fossin los primers que conseguissin sortir de l'opresió. Es una representació de l'apostolat dels nostres días. Los patriots de cor més valent y d'esperit més illuminat predican l'evangeli del deslliurament als altres germans menys resoluts y menys sabedors de la gran obra. A l'una banda s'hi veu a un segador resolt y brau, ab lo pit descobert y las camas núas, que arrossega cap a l'acció patriòtica a un bosquerol peresós y esporuguit. A l'altra banda, hi ha un sacerdot jove que predica a cau d'orella a l'obrer de la ciutat: un forjador que, ab lo devantal de cuiro al còs y'l mall a la mà dreta, sembla reanimar-se al sentir las paraules de redempció.

Darrera d'aquest grup, que és la part més determinada del projecte, s'aixeca un xich més amunt en l'esquarterada fortalesa, l'estatua d'un home del món intel·lectual enlairant una gran bandera catalana, quals plechs airoços voleyan voltant la part alta del monument. Al cim d'aquest, dret sobre'l mur superior de la muralla opressora, apareix la gloriosa

figura del gran patrici, vestit de toga, a tall d'hèroe y apòstol de las reivindicacions de Catalunya. Y, a la vora seu, com iniciadoras de l'obra santa de la resurrecció de la terra, ressurten dues imatges alegòriques, simbolitzant l'una la Poesia y l'altra la Música, las dues foras espirituals que més varen contribuir en un principi al desvetllament de l'ànima catalana.

Tal serà, descrit en tristes y desmayadas paraulas, aquest monument conmemoratiu del gran *sembrador*, que s'aixecarà a la plassa de l'Universitat de Barcelona, com a tribut d'amor y admiració dels patriots catalans a l'home ilustre que v'ésser lo verb de les seves nobles admiracions.

No més falta dir que'l monument tindrà uns deu metres d'alsaria y que en la seva construcció s'hi emplearan materials que per a la seva varietat, haurán de contribuir en gran manera a l'efècte exonatiu del conjunt. La fortificació mitj enrunada serà de pedra blavaca; los grups d'homes y l'estatua del doctor Robert, de bronze; las figures simbòliques de la Poesia y la Música, concebudes de una manera altament ornamental, serán de pedra fina, ab aplicacions de diferents metalls; la bandera catalana, de bronze pera'l fondo groch, y d'esmalt vermell pera las quatre barras. Ab això pot judicarse de l'ornamentalitat ab que's presentarà enriquida aquesta obra monumental.

(De *La Veu de Catalunya*.)

Comentaris

Treballar pels altres

Es un país tan impresionable aquest, que tan aviat ho veyem tot negre, com de color de rosa; tan aviat ho considerem tot perdut com tot guanyat... en fi que som la gent mes lleuera del món. La mateixa *soi disant* unió dels republicans ècom s'ha fet? Donchs poch menys que embastada ab agullas, sense base, sense altra finalitat que la República, com si'l sol cambi de forma de govern pogués resoldre *ipso facto*, los gravíssims problemes que aclararan a Espanya.

La prosperitat dels pobles no está pas vinculada en cap forma de govern. Tenim Estats que van a la devantera de la civilisació y del progrés, regits per republicans y també per monarquías. ¿Què prova això? Donchs prova que totas las formes de govern són bonas quan hi ha bons governs, quan los polítichs se cuidan més dels interessos del país que dels seus propis.

Aquí a Espanya estèm tan atrasats que despreciam tot lo que fà gran als pobles, pera preocuparnos solzament de cambiar governs y personas; és a dir política esclusivament personal, política d'enlairar aquesta o l'altra personalitat, de quina personalitat—entenguis monarquia o república—esperém lo mannà que ha de fer felissos als espanyols ab disposicions desde la *Gaceta*.

Van molt equivocats los que tot ho esperan d'un home o d'una forma sense comptar ab fer país. Això es lo que'n deuria preocupar, fer país, esa dir, treballar pera progresar, pera educarnos, pera instruirnos, pera enriquirnos, establint a l'ensems la verdadera llibertat y respecte a totas las lleyes y a totas las ideas. Quan tinguem això será hora de pensar en formes de govern, y no dubtin que allavoras no hi haurà necessitat de revolucions y guerras civils, propias solzament de pobles incults, pera assolir los desitjos de la voluntat nacional.

L'actual moviment republicà oferint revolucions y República a fetxa fixa, podrà engrescar als ignocents y donar algun vot més als candidats del partit; pero s'olvidan los que tal fan que després vé la reacció contraria, lo desfalliment y escepticisme dels partidaris. No es ab moviments ficticis y de moment com arrelan las ideas, sino poch a poch, ab fermesa y ab constància en los procediments y sobre tot construint l'edifici per los fonaments y no per la teulada com se pretén fer.

Tot lo que no sigui això, serà treballar pera'l que desde fòra contemplan las nostras baralles, pera que una vegada nos haguèm destrossat, poguer repartirse tranquilament las nostras despulles.

Lo eaequisme

Espanya v'á formant
A poch a poch dos castas,
La d'uns que van ben tips
Y d'altres qu'estan magres.
Ja'n podem riurer bé
D'allò del temps més barbes,
Quan los senyors feudals
Al poble subjectavan.

Si la gent d'allavors
Tinguéssin la desgracia
De tornà a viure avuy
Ab lo jou que'n aplana,
Fondrian tot lo greix
Veyent lo mon com marxa,
Y que'l temps més felis
vá ser aquell seu d'antes.

Dirian que'l Señor
Que'l dava bofestadas
May sou com lo cacich
Un ser que no té entranyas.

A l'amo d'aquell temps
Podian dirli pare,
Que al menys tenia cor
Y als súbdits estimava.

Mes ara al segle vint
No hi ha més que disbauxa,
Esprit de dominar
Y ansias de fer quartos.

No hi ha altre procomú
Que'l bé de la butxaca,
Ni's mou altre interès
Que'l de la seva banda.

Al nom de llibertat,
Que tenen sempre als llavis,
Nos llevan fins la pell
Y'ns fan morir de gana.

Al nom de llibertat,
(No sé si és per burlarsen)
Nos badan lo cervell
Ab las balas dels Maüsters.

Al nom de llibertat
Nos van robant la parla,
Com feu lo Comte aquell
De trista recordansa.

Si té de durar molt
Lo Centralisme d'ara,
Lo poble està perdut,
No's pot salvar Espanya.

¿Què fan los catalans
Los qu'aiman a la patria
Deixant que'l de Madrid
Segueixin com fins ara?

¿No hem d'esser com germans
Los que en aquesta banda
Lluitèm ab decisió
Per una justa causa?

Còm riuen los cacichs
Al veure qu'entre naltres
Hi regna divisió
Y'ns fem guerra sagnanta.

Això és tot en profit
D'un règim que s'aguanta
Perquè's espirits com cal
No saben ajuntarse.

¿Y qu'ha de durar molt
Lo treballar pels altres,
Y que'l comú enemic
S'emporti la ganancia?

Convé qu'obrim los ulls
Y que'n denuguem los brassos
Tots los qu'hem proposat
Fer lliure a nostra patria.

Donèm tots a l'oblit
Las discordias passades,
Y anèm en pau de Déu
Tots junts a la batalla.

Y així hem de guanyar
Sens que pugui aturarlo
Lo centralisme bort,
Qu'avuy nos aclapara.

Si'n anèm dessangrant
Nosaltres ab nosaltres,
No cal ja que'l govern
Aquest treball ell fassi.

¿No hi ha en nostre terrer
Cap ven acreditada
Que digui: ¡Alto'l foch!

¿Qu'els germans no's barallan?
Y això és doblement trist
Perquè quan se trobava
L'enemic ja perdut,

Llavors li vé eixa ganga.
Anant tots ben units
Feyam una escòmbrada
Que ho deixavam tot net
En terra catalana.

Sigu això una llissó
Que'n posi a tots en guardia,
Puig si'n volèm salvar
L'un ha d'ajudà a l'altre.

BERENGUER.

Los "pasteleros" del carlisme

Ab fetxa 11 del corrent, lo corresponsal X de *La Renaixensa* escriu lo que segueix:

«Tenim a punt d'agarrada als carlins de per aquí. La noticia dada ans d'ahir per *El Liberal* y no desmentida de que l'ex-diputat tradicionalista Llorens ha anat a Valencia ab l'autorització o encomanda d'en Maurà y Silvela per fer allà un arreglo entre ministerials y carlins en las vinentes eleccions de diputats a Corts, ha crumullat la mesura de les queixas que'l carlins de debò tenen contra's que aquí apareixen en possessió de la confiança del Señor, que són casi sense excepció tots los que de set a vuit anys a questa part representan al partit en las Corts. En Llorens és un dels més sospitosos y més titllat de *pastelero*, y és ja cosa que

no admet dubte que de totas las oposicions convingudas, tan quan gobernan los conservadors, com quan los liberales están al candeler, los diputats carlins són los que més obtenen l'apoyo oficial y's que més favors rebent dels ministres.

Los carlins seriosos, especialment los cansats de veure que's passan las ocasions favorables y'l partit no fares, donan la culpa als panxa-contents que desde Madrid informan a Venecia, y no es cas especial sentir als queixosos per aquest istil dir tant pasteleros són los que desde Madrid a Venecia escoltan tals consells. Se parla no ja a l'orella sinó ab veu alta, de subvencions que's cobran y fan més soportable l'emigració.»

No són solzament los carlins seriosos de Madrid los que's queixan, sinó els de tota Espanya. A en Llorens, mateix los seus correligionaris d'Olot no l'han volgut ni cui't ni crú, y dels d'aquí, tothom sab que a en Tamariot no'ls poden veurer ni pintat.

Y, donchs, perquè'l votan? pregunta per allò de la disciplina: qui'n ha molts que s'estarà quiet a casa pera no ferse solidaris dels que pastalejan ab lo govern y fan tot lo que aquest vol, a canvi de l'almoyna d'una acta de diputat.

No es un secret pera ningú que la maquinèlica idea de demanar un lloc pera Mella en la candidatura catalanista per Barcelona, fou suggerida per en Planas y Casals y apoyada pel govern a l'objecte de posar als catalanistes entre l'espasa y la paret. ¿Acceptas? Donchs candidatura a l'aigua, puig en una ciutat tan democrata com Barcelona, hauria sigut d'un efecte desastrós. No acceptas! Donchs faràm l'enfadat y's lograrà lo que se trataba de demostrar: enmistar als dos bandos.

En Planas y Casals ja ha lograt lo que volia; però las cosas s'han enredat de tal manera, que el seu maquinèlic no'n treurà altre resultat pràctic, que donar més forsa als elements radicals, que obtindran les majorías o la minoria, essent los de més llocs pera'l catalanista.

¿Què hi guanya ab tot això lo partit carlista?

Nosaltes y ab nosaltres una gran part de lo més sensat del carlisme, creym que hi ha perdut molt, però moltíssim, que l'erro comès acabarà ab lo partit carlista català. Y tot per l'affany dels Tamarits, Llorens y demás pasteleros, pera servir al govern com a dòcils encasillats.

La vetllada del "Centre Català"

La simpàtica societat «Centre Català» que als deu anys de sa fundació frueix d'una vida exuberant, ha volgut conmemorar aquella fetxa (23 del corrent) ab explendor que correspongués a l'esperit de vida y de progrés que l'ànima, y com ja varem anunciar, ha organitzat pera'l dijous dia 23 una vetllada literario-musical, acte que promet ésser una festa de primer ordre, y pera'l que la Junta directiva ha procurat acoplar valiosos elements desitjosa de presentar al «Centre Català» com a un dels factors més importants de cultura local.

Pastillas Morelló

Obran per inhalació dels agents antissèptichs, anti-catarrals y anti-asmàtics que's desprenen mèntres van desfentse per la boca. Curan la **TOS, REFREDATS, BRONQUITIS, AUFECHE, CATARROS, RONQUERA, ABCESSOS PULMONARS, etc., etc.**

Farmacia de l'autor, Porta de l'Angel, 21 y 23 Barcelona

Comissions y Representacions

DE PRODUCTES NACIONALS Y EXTRANGERS

Centre d'Informació Comercial

dràtic de l'Institut general y tècnic d'aquesta ciutat.

VI. Discursos per varis oradors invitats a l'acte.

VII. Discurs de gràcies, pel President En Joseph Tuset.

VIII. Discurs-resumé de la festa pel President honorari del Centre y efectiu d'aquesta vellada, Excm. Señor D. Joan Cañellas y Tomás.

Sants de la setmana

Diumenge, 19.—Sants. Hermògenes y Vicenç mrs.—Dilluns, 20.—Santa Agnès de Mont-Pulciano vg.—Dimarts, 21.—St. Anselm b. y dr.—Dimecres, 22.—Sants. Soter y Cayo papas y mrs. Dijous, 23.—(Abans ↑) Sant Jordi mr., patró del Principat de Catalunya.—Divendres, 24.—Sants. Bona y Doda vgs. y st. Fidel mr.—Dissabte, 25.—Sants. March evang., Aniano b. y sta. França vg.

Quaranta horas: continúan a l'Església del St. Hospital y dilluns començaran a l'Església de St. Joan.

NOVAS

Haventse de procedir demà, dia 20, a la rectificació de les llistes electorals, pregüem a tots los ciutadans que, tenint 25 anys y portant més de dos de residència a Tarragona no figuren en les esmentades llistes, passin per l'Associació Catalanista d'aquesta ciutat, Méndez Núñez, 6, baixos, durant tot lo dia avui, ahont se'ls facilitarà l'inclusió.

Hèus aquí'ls candidats catalanistes que lluitarán en les eleccions de diputats a Corts, del prop vinent diumenge:

Per Barcelona: D. Albert Rusiñol, D. Lluís Domènech y Montaner, D. Lluís Ferrer-Vidal y Soler, don Jaume Carner y Romeu y D. Ildefons Suñol y Casanovas.

Per Balaguer: D. Joseph Valls y Vicens.

Per Girona: D. Joan Casas y Arquer.

Per Granollers: D. Trinitat Monegal y Nogués.

Per Mataró: D. S. de la Trinitat Rius y Torres.

Per Manresa: D. Leonci Soler y March.

Per Olot: D. Francisco Albó y Martí.

Per Santa Coloma de Farnés.: don Joaquim Casas-Carbó.

Per Vilanova y Geltrú: D. Narcís Plá y Deniel.

Per Vich: D. Raymond d'Abadal.

No cal dir quant pel bé de la Patria Catalana desitjèm lo triomf de tots ells.

En la sessió qu'el divendres celebra nostre Ajuntament, se donà compte d'una instància dels empleats de la casa, pregant al municipi que fes les gestions que cregués pertinents, a fi de lograr que aquells poguessin cobrar lo sòu del mes de Mars que encara se'ls hi déu, degut a que l'Alcalde no l'ha pogut pagar pera no transgredir lo R. D. del Sr. Maura.

Com en aquella sessió sols hi assistiren set regidors, y la cosa mereix la pena que pera discutirlo hi assisteixin tots o quan menys la majoria, s'acordà celebrar sessió extraordinària ahir, a las sis de la tarda, la que no pogué tindrer lloc per no haver assistit majoria de concejals, malgrat haverla convocat pera las sis de la tarda, hora demandada pels protestants, y haver l'Alcaldia passat besalmans a tots los regidors pre-gantoshi l'assistència.

Creguins lo Sr. Pallarès; quan la torni a convocar, anuncihil' proveïment d'una plassa de matarife de l'escorxador o altre per l'estil y ja veurà com no n'hi faltarà ni un.

La freqüència ab qu'és cometens robos en aquesta ciutat ha alarmat al veïnat y fa necessària una enèrgica campanya per part de las autoritats. Lo robo de l'estanh del carrer del Comte de Rius, posà al manifest que estava funcionant una companyia de lladregots ben organizada y feu con-

cebir l'esperança de que podrà donar-se per acabada la serie de robos que venian cometents.

Desgraciadament no ha sigut així, puig lo robo comès lo diumenge passat en un pis del carrer d'Apodaca, demostra que malgrat estar presos los autors de lo del Comte de Rius segueixen fent de las sevas la gent de mal viure.

Tal vegada cal atribuir lo que passa al moviment constant que té la població penal desde que nostre presidi ha passat a ésser correccional; mes ja que tenim la desgracia de que'l presidi constitueixi un perill, cal que las autoritats prenguin les midas corresponents pera qu'el veïnat recobi la tranquilitat.

Diu lo *Diario de Tarragona* que convindrà que pera'l 3 de Maig, fira de nostra ciutat, poguen venir l'Orfeó Català y que l'Ajuntament prestés son concurs als qui gestionan sa vinduga.

Pera la fetxa indicada és enterament impossible fer res. La notable entitat musical esmentada vindrà lo dia de Pasqua de Pentecostés, donant aquell dia dos concerts en lo Teatre Principal y sortint lo dilluns següent pera Poblet.

S'estan acabant los treballs d'organització y molt prompte donarèm a coneixre lo programa dels dos concerts, pera'ls qu'hi ha ja encarregades bon número de localitats.

Segons llegim en la premsa barcelonina, prompte serà un fet lo tantas vegadas anunciat exprés entre París y Cartagena, passant per Barcelona y Tarragona.

A Cartagena'ls serveis del carril estaran combinats ab líneas de vapors que faràn la ruta d'Orà y de tots los països de l'extrem Orient.

Es una combinació que indubtablement serà beneficiosa pera'l comers en general y també pera Tarragona, que comptarà allàvors ab mèdis de comunicació directa y ràpida ab un extrèm y altre de la línia.

Nostre volgut amich D. Francesch Cremades ha sofert l'immensa desgracia de perdre a sa filla Carme, hermosa criatura de cinchanys, qu'era l'encant de tots quants la coneixian.

L'acte del entero que tingué lloc ahir, fou una vera demostració de condol per part de las moltes relacions que las famílies Font y Cremades contan a Tarragona.

Nosaltres nos associèm de tot cor a la dissort de nostre estimat amich, a qui, a l'igual que a la familia, envièm nostre més sentit pèsam.

Se troba gravement malalt a Barcelona lo senyor pare de nostre amich, lo director de *La Creu* D. Lluís Carbó.

Celebrarem que'ls ausilis de la ciència puguin conseguir la millora del malalt.

L'Alcalde Sr. Pallarès, en cumpliment de l'acord prè en la sessió del divendres, nomenà als Srs. Cañellas, Masdeu y Ixart, pera que en representació de l'Ajuntament assisteixin a la vetllada literaria que en commemoració dels deu anys de sa fundació tindrà lloc lo dia 23 del corrent en lo *Centre Català*.

Ha mort a Barcelona, lo conegut patrici català y distingidíssim arquitecte D. Antoni Gallissà, que havia ocupat la presidència de l'Unió Catalanista, y contribuit com lo qui més ab son talent y entusiasme al desvetllament polítich y artístich de la nostra terra.

Tota Catalunya acompaña a sa desconsolada familia en lo dolor que experimenta per tan irreparable pèrdua.

—Boixets de puntas. Canonets de boix. Balart y Fill, Sant Pere de Torelló (Barcelona).

La «Biblioteca Popular Catalana» d'Eavanç, ha publicat son quart volum format per xamossas «Historietes Galizianas» de l'eminente autor polonès Sacher Masoch.

La freqüència ab qu'és cometens

robos en aquesta ciutat ha alarmat al veïnat y fa necessària una enèrgica campanya per part de las autoritats.

Lo robo de l'estanh del carrer del Comte de Rius, posà al manifest que

estava funcionant una companyia de lladregots ben organizada y feu con-

cebir l'esperança de que podrà donar-se per acabada la serie de robos que venian cometents.

L'afany lloabilissim de «L'Avenç» de donar a coneixer lo més remarcable de las literatures nacional y extranjeras, és ben correspost pel nostre poble entre'l que cada dia té més acceptació l'esmentada Biblioteca.

Lo volum citat, com los anteriors de que havém donat compte, se troben de venda al preu de 50 cèntims cada un, en la llibreria de D. Sadurní Ginesta, Rambla de St. Joan, 41, d'aquesta ciutat.

Nos escriuen de Marsà que'l propassat diumenge, diada de Pasqua, se representà en la societat «Euterpe» lo patriòtic drama «Un manresà de l'any vuit», cantantse ademés, pel chor de l'esmentada associació «La donzella de la costa» y «Las flors de Maig».

L'encertadíssima interpretació del drama y de las pessas de cant, feren brollar en lo públich veritables esclats d'entusiasme patri, respirantse en lo local una atmosfera confortable impregnada d'amor a la terra.

Lo director d'escena y a l'ensems mestre dels coristes de l'*Euterpe* de Marsà, Sr. Matavacas, se feu acreedor a l'aplauso de tothom, y nosaltres pera nostra part li endressèm la més coral enhorabona, desitjant que no desfalleixi un sol instant en lo conreu de l'art català en llurs més hermosas manifestacions, puig que la Patria Catalana li remerciarà tan lloable tasca.

Neurastenia. — Neurostéogeno Su-grañes.

Nos escriuen de Valls que cada un dels candidats que lluitan en las actuales eleccions ha establert un cafetí ahont se serveix de franch tota classe de begudas a sos parcials.

Lo més típic del cas és que'l poble, ab sa costumada justesa ha moetjat los esmentats establiments ab lo nom de «Beuradas», sens dubte tenin en compte que, com en la cassa ab vesch, la beurada és lo que crida als auçells.

Aquesta nit, a dos quarts de deu, lo candidat a la diputació a Corts nostre particular amich D. Joan Cañellas, donarà un meeting en lo Teatre Principal, en lo que's proposa donar compte de sos actes com a diputat y de sos propòsits pera'l per-

Avuy està anunciada al *Centre Català*, a las nou de la nit, una triada funció de societat, representant l'aplaudit drama català del nostre gran Guimerà «Maria Rosa» y la sarsuela «Chateaux Margaux». En aquesta funció farà son debut la distingida primera actriu Sra. Bonaventura Bassedas, que vé precedida de molta nomenada.

Per lo vinent diumenge s'anuncia lo drama «Terra baixa» d'en Guimerà y la pessa «Del ball al bany», del maluguanyat D. Pere A. Torres.

Pera la funció d'avuy, hi ha tant gròs número de localitats demanadas, que fà esperar un plè a vespar.

Las dues funcions que donà'l diumenge y dilluns la Companyia Alegría, se vegeuen bastant concorregudas, surtint' el públich satisfet.

No s'igueren tan afortunadas pera l'empresa las del dimecres y dijous al Teatre, puig la concurrencia no fou gaire numerosa, lo que per altra part s'explica per ésser lo teatre petit y poch aproposit pera treballs com los que fà la notable companyia Alegría.

Lo dia 23 del corrent reapareixerà la Revista *Gent Jove*, portaveu del *Centre Català*.

Ho celebrem.

S'ha celebrat aquests dies en nostra ciutat un congrés de fadrins boters. Las deliberacions han versat sobre varis extrems d'interès pera la classe.

Orfebreria religiosa y ornamentals de Iglesia.—J. CABALLÉ GOYENECHE.

Sixto Villalba.—TARRAGONA

SI SENYOR

No hi ha cap confitura comparable a las tan anomenades pastilles ALONSO HERMANOS elaboradas a Logroño de fa més de 40 anys. Són eficacment recomenades per son agradabilitat paladar y excelentes condicions nutritivas que las fan superiores a totes las imitacions.

Venda exclusiva: Ultramarins y comestibles de JOSEP CARDONA, Portalet, 1 y Plassa de la Font, 51, Tarragona.—Marca de fàbrica «La Cabra».—Unich depòsit a Tarragona de las anomenades pastas italianas pera sopa, que's reben semanalment als estableixements Cardona, carrer del Portalet, n.º 1, Plassa de la Font, 51, y carrer de Apodaca, 27. Participen als consumidors de tan excellent pasta, que visitin lo depòsit que tenen los señors Cardona, en lo que hi trobarán un variat assortit de ditas pastas italianas a preus sumamente baratos.—Venda de pá y sopa «Gluten» pera'l diabetichs. Extens assortit de distintas classes de formiges nacionals y extrangues.

Portalet, 1.—Plassa de la Font, 51.—Apodaca, 27

Lo Doctor J. Oller Rabasa, ex-alumnus dels professors Baginski y Jacobson, de Berlin; Lermoyez, Gougenheim y Vollet, de Paris, avisa'l públich son consultori especial pera'l tractament de las enfermetats de

Gola, Nas y Orella

montat ab arreglo als darrers adelants moderns en lo carrer de Trafalgar, núm. 44, principal.

BARCELONA

Venda d'una casa Se vendrà en molt ventajoses condicions una casa situada al carrer de Santas Creus, 15, cantonada a la de Descalsos, en aquesta ciutat, composta de planta baixa ab magatzems, cup pera ví y dos pisos. Informarán al mateix carrer de Santas Creus, 4, (Fusteria).—Tarragona.

S'arrendarà o vendrà l'edifici núm. 16 del carrer de la Pau y número 15 de la de General Contreras, ab pago al comptat o a plassos. En dit edifici hi ha cups de basantia cabuda y dos pous ab aigua abundant reunint dit local condicions pera poderhi instal·lar calsevol industria.

Pera tractar dirigir-se al mateix interessat, qu'avyu en dia l'occupa, o bé a don Joseph M. Pàgès, Enginier a Reus.

Ibarra y C. a de Sevilla Línia regular de grans vapors

Pera Valencia, Alacant, Cartagena, Almería, Málaga, Sevilla, Cádiz, Huelva, Vigo, Marín, Villagarcía, Carril, Coruña, Ferrol, Rivadeo, Gijón, Santander, Bilbao, Pasajes, San Sebastiá, Bayonne, Bordeaux, Nantes, Dun-Kerque, Havre y Paris.

Sortirà d'aquest port lo dia 23 d'Abrial, lo vapor **Cabo S. Vicente**, son capitá don Tomás Garrastaz, admeterà cárrega y passatgers pera'ls citats ports.

Lo despatx de consignatari D. Marián Peres.

SVENSKA LLOYD Línia de vapors de Lloyd Suech de Gotemburg

SERVEI BI-MENSUAL ENTRE TARRAGONA Y LOS PORTOS ESCANDINAVOS

Lo vapor suech **Málaga**, sortirà lo dia 20 del corrent, admeterà cárrega pera Marsella, Gotemburg, Copenhagen, Estocolm, Cristiania, Bergen, Malmö, Helsingborg, Norrkping, Gefle, Sundsvall Stettin, Danzig, Koenigsberg, Libau, Riga y demés ports de Suecia, Noruega, Dinamarca, Alemanya y Russia.

Lo despatx de agents Srs. Boada germans.

Companyia Valenciana de Navegació Línia regular de grans y ràpids vapors

ENTRE Espanya, França y Italia Vapors de la Companyia Sagunto, Alcira,

Xarop de hipofosfits CLIMENT

La lleigitima marca "SALUD"

Srs. Climent y C.^a.—Tortosa.—Molt Srs. meus: Lo Nen X. de tres anys, sofria desde més d'un any d'una escròfula crònica. Cansat d'usar sens cap resultat quants Emulsions y reconstituyents se precontinen per aquets cassos, vaig ensejar los Hipofosfits Climent, trobant consol lo pacient, ja en lo primer frasco y molt pròmpte la curació completa.—Dr. Siloniz, Catedràtic de Barcelona.

Srs. Climent y C.^a.—Tortosa.—Molt senyors meus: Puch'assegurarlos qu'en tots los cassos d'Asplenio presentats á la meva clínica a causa d'affeccions genitales provenientes de la falta de fixesa de las viscera abdominals (Enteròptosis) lo Xarop Climent marca SALUD m'ha donat inmillorables resultats.—Dr. Gibert, Especialista en parts y malalties de la dona.

Exigeixis lo lleigitim Xarop Climent SALUD, únic aprobat per la Real Academia de Medicina de Barcelona, puig s'en expén altre del mateix nom.

Srs. Climent y C.^a.—Tortosa.—Molts senyors meus: Haventse presentat á la meva clínica la Sra. D.ª N. N. amb Cloro-anèmia, ab irregularitat en la menstruació, mancadura de gana y de forces, vaig prescriureli lo Xarop Climent marca SALUD, y foren assombrosos los resultats, doncs en poch temps cobrà appetit y forces y se li regularisaren les reglas.—Dr. Letamendi.

Ovi Lecitina Giol

(Lecitina de rovell d'ou)

Tónic. Reconstituyent

Antineurasténich

La Joya del Centre Establiment de begudas

JOSEPH RIOLA

Tarragona.—22, RAMBLA DE SANT JOAN. 22.—Tarragona

Cervesa fresca Moritz, rebuda diariament de la fàbrica. Horxatas y xarops fins, nectars y demés begudas del temps. Dipòsit de gel.—Vins y licors de las més acreditadas marcas á preus econòmichs

SE SERVEIX A DOMICILI

Unió-36. Tarragona

Horas de classe.—PINTURA.—Classe pera noys: De set a dos quarts de uou del matí.

Classe pera senyoretas.—De dos quarts de dues á les tres de la tarda.

DIBUIX.—Pera senyoretas: A la mateixa hora de la classe de pintura.

Pera noys: De set a dos quarts de nou del vespre.

Gabinet y Clínica Dental

DE
A. PONS ICART

SAN AGUSTÍ, NUM. 21, PIS SEGÓN, TARRAGONA

Tractament especial de las malalties de las dents y genivas.

Extracció de dents, caxals y arrels sense dolor.

Especialitat en emplastes, empomaduras y orificacions.

Perfeccionament en la construcció de pessas y dentaduras de totas classes.

MAQUINARIA

agrícola, industrial y vinicola
Complert assortit en ferreteria

MARCELÍ VICENS

APODACA, 27, TARRAGONA

Unich representant en aquesta província de l'important casa de Barcelona, Srs. Ignaci Sanpere y C., constructors d'arades y bògits pera ondas llaurades y demés màquines agrícoles.

Lo Camp de Tarragona

SETMANARI CATALANISTA

Redacció y Administració: Méndez Núñez, 6

Tarragona, trimestre..... 1 pesseta
Fora..... 1 »
Extranjer..... 2 »
Número d' avuy..... 10 céntis

Anuncis a preus reduïts

EMULSIÓ NADAL

Única que conté'l 80 per 100 d'oli pur de fetge de bacallá

Aprobada y recomenada per las Academias de Metges y Apotecaris

LA MELLOR:

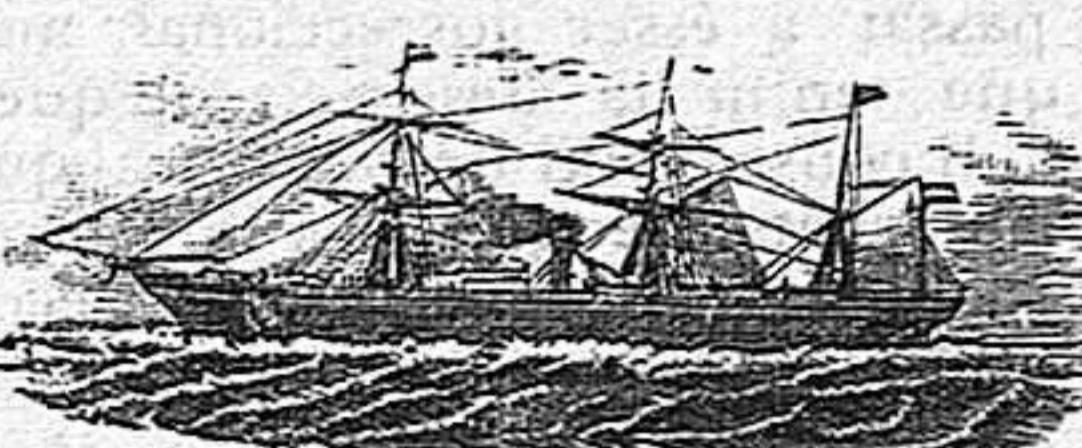
LA MÉS AGRADABLE

Ayqua naf SERRA

(Lecitina de rovell d'ou)

Tónic. Reconstituyent

Antineurasténich

Serveys de la Companyia Trasatlàntica

Línia de Cuba y Mèxic.—Lo dia 16 d'Abril sortirà de Bilbao, lo 19 de Santander y'l 20 de Coruña, lo vapor Alfonso XIII, directament pera Habana y Veracruz. Adreça y carrega pera Costafrime y Pacífich ab trasbord a Habana al vapor de la línia de Venezuela-Colombia. Combinacions pera'l litoral de Cuba y Isla de Santo Domingo.

Línia de Nova-York, Cuba y Mèxic.—Lo dia 26 d'Abril sortirà de Barcelona, lo 28 de Malaga y'l 30 de Cadiz lo vapor Manuel Calvo, directament pera Nova-York, Habana y Veracruz. Combinacions pera distints punts dels Estats Units, litoral de Cuba y Isla de Santo Domingo.

Línia de Venezuela-Colombia.—Lo dia 11 d'Abril sortirà de Barcelona, lo 13 de Malaga y'l 15 de Cadiz, lo vapor Montserrat, directament pera Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife, Santa Cruz de La Palma, Puerto Rico, Habana, Puerto Limón, Colón, Sabanilla, Curaçao, Puerto Cabello y La Guayra, admeten passatge y carrega pera Veracruz ab trasbord a Habana. Combinacions pera'l ferro-carril de Panamá ab las companyias de navegació del Pacífich, pera qual port admes passatge y carrega ab billets y coneixements directes. Combinacions pera'l litoral de Cuba y Puerto Rico. S'admet passatge pera Puerto Plata ab trasbord a Puerto Rico y pera Santo Domingo y San Pedro de Macoris, ab trasbord a Habana. També carrega pera Maracaibo, Carupano y Trinitat ab trasbord a Curacao.

Línia de Filipinas.—Lo dia 25 d'Abril sortirà de Barcelona, habent set les escales intermitjas lo vapor Isla de Luzón, directament pera Port-Said, Suez, Colòmbia, Singapore y Manila, servint per trasbord los ports de la costa Oriental d'Africa, de la India, Java, Sumatra, China, Japó y Australia.

Línia de Buenos Aires.—Lo dia 2 d'Abril sortirà de Barcelona, l'3 de Valencia, l'5 de Málaga y'l 7 de Cadiz, lo vapor M. L. Villaverde, directament pera Casablanca, Mazzagan, Las Palmas, Santa Cruz de la Palma y Santa Cruz de Tenerife, retornant a Barcelona per Cadiz, Alacant y Valencia.

Línia de Fernando Poó.—Lo dia 25 de Maig sortirà de Barcelona y el 30 de Cadiz, lo vapor Fernando Poó, ab escalas en Casablanca, Mazzagan y altres ports de la Costa occidental d'Africa y Golf de Guinea.

Línia de Tanger.—Sortidas de Cádiz: dilluns, dijous y dissabtes. Sortidas de Tanger: dimarts, dijous y dissabtes. Per més informes dirigir-se á son agent D. Emili Borrás

Elixir á la Ingluvina GIOL

Es lo millor remey pera la prompte y segura curació de totas las malalties del

VENTRELL

per cròniques que sian, regularisant son funcionament y reforsant los debilitats. De venta en totas las Farmacias y en casa son autor, Passeig de Gracia, 4. Barcelona.

Farmacia Plana

al costat de la antiga

CASA FIGUERAS

REAL, 6.—Tarragona

Provista de medicaments moderns adquisits d'origen.—Complert assortit de medicaments pera curas antisèpticas.—Especialitats nacionals y extrangeras.

Ayguas minero-medicinals
TARRAGONA

Drogueria Plana

Antiga casa Figueras

Real 6, cantonada Beboleda 20

En aquesta casa trobarà la industria, la agricultura y las arts, un complert surtit de drogas, sulfat y primeras materias pera abonsos ab riquesa garantida y de importació directa.

PREUS LIMITATS VERITAT
Sofre FLORESTILLA de la millor marca
TARRAGONA

Acadèmia Duarte

Carrer de la Palma, 2.—Tarragona

Se donan conferencies de tots los cursos de las Facultats de Dr. y Ciencias socials y Filosofia y Lletres, comprenden en aquesta darrera les seccions corresponents a les tres llicenciaturas.

Lo curs, com en anys anteriors, començarà el dia 1er d'Octubre, com així ho disposa l'art. 3er del Reglament.

S'admeten alumnes internos y externs.

L'Acadèmia compta ab suficient nombre de professors titulars pera cada secció.

Pera informes al Director D. Francesc Duarte, advocat, beneficiat de la S. I. Metropolitana.

Gabinet de malalties dels Ali

DE
Eduard Tello

METJE OCULISTA

Ex-intern, per oposició de la Facultat de Medicina.—Ajudant de l'oculista Dr. Rios.

Horas de consulta: De 11 a 1 y de 4 a 6.—Gratis als pobres.

Comte de Rius, 11, pral.

Lo Dr. J. Jordán

DENTISTA

Té l'honor d'oferir á sos nombrosos clients y al públic en general, lo Cabinet Odontològich que ab los millors avensos de la Odontologia moderna ha establert á

Barcelona, Passeig de Gracia, 4, 1er (cantonada al carrer de Caspe, junt als teatres Tivoli y Novetats) y fentlos així mateix avinent que opera tots los dilluns á REUS en sa antiga clínica dental.

Plassa de Prim, núm. 2, primer pis de las 9 del matí á las 5 de la tarda.

A la menuda: Farmacia del Centro-Tarragona.-Demanar AYQUA NAF SERRA

Aquesta triple ayga de flors de taronger, de perfumada y deliciosa aroma està elaborada ab la flor, fresca y escullida del taronger agre y's vend en botellas de 1/4 de litre al preu d'una pesseta.

A grans importants descomptes. Farmacia y laboratori de A. Serra-Rous